

Óført tiltak, vágbingar!

GRINDABÁTASTEVENNA varð herfyri hildin í Vági. Eitt nýtt tiltak, sum vágbingar og lutakararnir annars eiga stóra tøkk uppiborna fyri. Hetta at varðveita partar av okkara gomlu siðsøguligu mentan er ein táttur, ið vit øll eiga at hjúkla um og geva ans. Gott í tykkum, ið vilja brúka tíð og orku til at arbeiða fyri slíkum.

GRINDABÁTURIN er ein partur av okkara bátasøgu, og hann eigur so avgjørt ikki at fara í gloymibókina. Við at skipa fyri slíkari stevnu á hvørjum ári fara vágbingar eisini at minna okkum á ta tíð, tá róðrabáturin va. eitt høvuðsamboðið í húsarhaldinum. Men her er ikki bert talan um at minnast aftur á gamlar siðir, talan er so sanniliga eisini um at geva hesum edla handverkinum — føroyskum bátasmíði — ans.

AT tað ikki stendur ov væl til við grind í dag er nakað, sum vit eru von at liva við. Grindaárini eru ójovn. Men tað, sum verri er, og hetta fellur einum serstakliga fyri bróstið slíka

bátastevnu, tað er lagnan hjá føroyskum bátasmíði.

TÆR vánaligu tíðirnar merkjast alla staðni í samfelagnum. Eftirspurningurin eftir vörum og harvið eisini einum føroyskum báti er nógv minkaður fyri ikki at siga heilt steðgaður upp. Okkum vitandi so eru tað í dag bert fáir mans her á landi, sum kunnu liva av at smíða bátar. Og hetta er

alarmerandi. Vandi kann vera fyri, at hetta okkara forna og mest edla handverk av øllum — føroyskt bátasmíð — rætt og slætt hvørvur med alla.

NÚ vil onkur halda, at hetta er í so svartskygd niðurstøða. Gamaní, men vit eiga eisini at vera realistisk og ásanna veruleikan. Og hann er — tíverri — at tilgongdin til handverkið er = 0, og teir ungu,

sum hava útbúgv við seg til bátasmíðir, so gott sum einki arbeiði hava.

ER tá nakað at gera — kunnu vit kunstiga halda lív í hesum handverkinum, tá eingin eftirspurningur er! Hvussu er og ikki, so er tað ein sannroynd, at føroyskum bátasmíði verður ikki leingi lív lagað afturat, heldur umrødda gongd fram. Og hetta er ikki bert spell, men ein ógvuliga stórur missur fyri okkum øll. Neyvan er tað nakað tjóðareyðkenni, sum vit eru so góð við og sum er so føroyskt, sum júst føroyski báturin. Hvussu vit halda lív í handverkinum kundi verið áhugavert at tikið til umrøðu í einum breiðum orðaskifti um málið.

TAD eru slíkir tankar sum hesin, ið koma fyri ein slíkan forvitnisligan og sjáldsaman dag, sum tann, tá vágbingar flotaðu eina »armadu« av gomlum grindabátum. Hesir eru í dag søga — nær verður føroyskt bátasmíð søga! Kann grindabátastevnan hjá vágbingum verða eitt varskó til okkum øll um at hjúkla um handverkið føroyskt bátasmíð, tá er nógv vunnið.

Franskir næmingar í Fuglafirði

Fýra lærarar og 30 næmingar, ið ganga í triðja flokki í franska býnum Creeully í Normandínum, eru í hesum døgum á vitjan hjá triðju flokkunum við Fuglafjarðar skúla

Næmingarnir komu til hvítusunnna, og hava teir á Føroya friggjadagin fyri ferðini búið í Fuglafirði og

yvirhøvur verið gestir hjá triðju flokkunum har. Ein av fronsku lærarunum og rithøvundin Benoit

Raoulx eru vinmenn, og á tann hátt frætti lærarin um Føroyar. Tá hann longu frammanundan hevði ætl-

að sær at farið undir eitt ella annað heilt óvanligt

Framhald á síðu 4

Frønsku skúlanæmingarnir saman við triðju flokkunum úr Fuglafirði uttan fyri Norðurlanda-húsið. Mynd: Kalmar